

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1315/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Владимира Милановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.150/23 од 17.01.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.47/25 од 20.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Владимира Милановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.150/23 од 17.01.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.47/25 од 20.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К.бр.150/23 од 17.01.2025. године, између осталих, окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити ако окривљена за време проверавања од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљене АА, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем по правноснажности пресуде. Оштећени ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ су упућени да свој имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.47/25 од 20.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене АА - адвоката Владимира Милановића и браниоца окривљене ББ – адвоката Марка Радивојевића, па је потврђена пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.150/23 од 17.01.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Владимир Милановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји

поднети захтев, те да у односу на окривљену АА укине побијане пресуде Основног суда у Јагодини К.бр.150/23 од 17.01.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.47/25 од 20.06.2025. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи наведене пресуде у корист окривљене АА.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљене АА је као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално означио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеној, навођењем да је суд погрешно применио одредбу члана 344. КЗ. Међутим, бранилац у својим даљим наводима, којима образлаже по њему погрешну примену од стране нижестепених судова одредбе члана 344. КЗ, по налажењу Врховног суда, суштински само оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену доказа дату од стране нижестепених судова у побијаним правноснажним пресудама, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП. Ово имајући у виду да бранилац истиче да из анализе свих изведених доказа у образложењу нижестепених пресуда не произилази да је окривљена АА извршила кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и да је у конкретном случају дошло до значајнијег угрожавања спокојства грађана, већ да се само радило о сукобу између два продавца на зеленој пијаци који је својим радњама искључиво изазвала окривљена ББ ударивши и повредивши АА својим бициклом, будући да окривљена АА својим радњама ни код кога није проузроковала осећај узнемирености, страха, неспокојства или несигурности, те бранилац даље истиче да је суд погрешно прихватио исказе сведока оштећених који су недоследни и у својим исказима су лажно теретили окривљену АА.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљене у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеној (члан 439. тачка 2. ЗКП), док суштински својим наводима у овом делу указује на повреду одредбе члана 440.

ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче и да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи, као и разлозима пресуде, те да у истој нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а и они разлози који су дати су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, као и да у погледу чињеница које су предмет доказивања постоји противречност између разлога датих у пресуди о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, а који наводи браниоца окривљене би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљене захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеној и њеном браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Владимира Милановића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић